

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

ПРИМЉЕНО: 16-07-2020			
УПРАВНИ СUD	КАДОВНИ	РЕДНИ БРОЈ	БРОЈ ПРИЛОГА
105	0218	1-126	3/19

Broj: S1 3 U 031954 19 U
Sarajevo, 13.07.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja „Mipex Auto RS“ d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik dr Ostoja Kremenović, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-325-5/19 od 28.02.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stavri javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 13.07.2020. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim ješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-325-5/19 od 28.02.2019. godine usvojena je kao djelimično osnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja broj: 1.-2240/17 od 21.08.2017. godine, ugovornog organa Pošte Srpske a.d. Banja Luka, u otvorenom postupku javne nabavke motornih vozila i poništeni su sljedeći akti ugovornog organa: rješenje broj: 1.-2240/17 od 21.08.2017. godine i tenderska dokumentacija, broj nabavke: 1.-2240/17, te je djelimično usvojen zahtjev žalitelja za naknadu troškova pravnog zastupanja u visini Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata i naloženo je ugovornom organu da nadoknadi troškove žalbenog postupka za sastav žalbe od 16.08.2017. godine u iznosu od 614,25 KM sa PDV-om, te za sastav žalbe od 23.08.2017. godine u iznosu od 614,25 KM sa PDV-om, što čini ukupan iznos od 1.228,50 KM sa PDV-om, u roku od 15 dana od dana konačnosti rješenja, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj navodi da tuženi nije postupio po uputama datim u presudi Suda BiH, broj: S1 3 U 026642 18 U od 05.02.2019. godine, u kojoj je jasno istaknuto da usvajanjem jednog žalbenog navoda se smatra da je žalba u cijelosti usvojena. Smatra da je tuženi trebao tužitelju dodijeliti troškove u punom iznosu. Navodi da tuženi pogrešno

primjenjuje Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, na način da smatra da je javna nabavka neprocjenjiva stvar, kršeći na taj način član 15. Zakona o javnim nabavkama kojim je propisana obaveza ugovornog organa da u tenderskoj dokumentaciji utvrdi procijenjenu vrijednost nabavke, te da svaka ponuda obavezno sadrži ponuđenu cijenu, te se ne može smatrati da je javna nabavke neprocjenjiva stvar. Konačno je predložio da se tužba uvaži, te sud odluči o troškovima postupka i tužitelju dodijeli iznos od 5.553,40 KM uvećan za iznos PDV-a, te da mu se nadoknade troškovi upravnog spora u iznosu+su od 977,50 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Pošte Srpske a.d. Banja Luka pokrenuo postupak javne nabavke motornih vozila za koji je obavještenje o nabavci broj: 1180-1-1-88-3-118/17 od 04.08.2017. godine, te ispravku obavještenja broj: 1180-1-1-88-8-130/17 od 21.08.2017.godine, objavio na portalu javnih nabavki. Tužitelj je izjavio žalbu protiv tenderske dokumentacije koju je ugovorni organ rješenjem broj: 1.-2240/17 od 21.08.2017. godine djelimično usvojio. Tužitelj je protiv ovog rješenja izjavio žalbu, a tuženi je odlučujući o istoj dana 05.10.2017. godine donio rješenje broj: JN2-02-07-1-427-6/17 kojim je usvojio kao djelimično osnovanu žalbu, poništio rješenje ugovornog organa i tendersku dokumentaciju, te usvojio zahtjev za povrat nakande za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 KM i usvojio zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbi u iznosu od 1.856,40 KM. Tužitelj je protiv navedenog rješenja pokrenuo upravni spor, a Sud BiH je dana 05.02.2019. godine donio presudu broj: S1 3 U 026642 18 U kojom je tužbu uvažio, poništio rješenje u stavu 4. kojim je djelimično usvojen zahtjev za naknadu troškova i predmet vratio tuženom na ponovni postupak u tom dijelu. U obrazloženju presude je navedeno nije mogao troškove postupka dodijeliti djelimično jer su pojedini žalbeni navodi odbijeni kao neosnovani, imajući u vidu činjenicu da je u konačnici udovoljeno postavljenom zahtjevu tužitelja. Odlučujući u ponovnom postupku tuženi je donio osporeno rješenje kojim je tužitelju dodijelio troškove postupka u iznosu od 1.228,50 KM, u skladu sa tarifnim brojem 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja ovo vijeće je našlo da je odluka tuženog donesena pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16), propisano je da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove, koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju, koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Takođe, u članu 105. stav 3. citirane zakonske odredbe, propisano je da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kada je takvo

zastupanje bilo nužno i opravdano. U konkretnom slučaju nije sporno da su troškovi koje je imao tužitelj opravdani troškovi jer je u postupku dokazao da tenderska dokumentacija nije sačinjena u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Nije osnovan prigovor tužbe da je prilikom odlučivanja o troškovima tuženi pogrešno primijenio materijalni propis i podzakonski akt, na osnovu kojeg je tužitelju dodijeljen iznos od 1.228,50 KM na ime sastava žalbi u upravnom postupku. Naime, ugovorni organ je pokrenuo postupak javne nabavke, te je tužitelj izjavio žalbu protiv tenderske dokumentacije, koja je rješenjem ugovornog organa djelimično uvažena, a osporenim rješenjem je uvažena žalba izjavljena protiv rješenja ugovornog organa. Dakle, u konkretnom slučaju nije sporno da je tužitelj uspio sa žalbama. Pravilno je tužni odlučio da se u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS u konkretnom slučaju radi o neprocjenjivom predmetu.

U skladu sa tarifnim brojem 3. Tarife Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS („Službeni glasnik RS“, broj 68/05) za podneske kojima se pokreće upravni postupak u neprocjenjivim predmetima nagrada iznosi 150 bodova, uvećano za 50% za sastav pravnog lijeka, u skladu sa tarifnim brojem 12., a kako vrijednost boda iznosi 2 KM, to ukupno iznosi 525,00 KM bez PDV-a, odnosno 614,25 KM sa PDV-om, odnosno 1.228,50 KM u konkretnom slučaju, obzirom da su usvojene dvije tužiteljeve žalbe.

Kako je tužba tužitelja odbijena, to u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, nije bilo osnova za naknadu troškova upravnog spora.

Na osnovu izloženog, ovaj Sud je primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2., Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

